

Една прицелна точка въ борбата ни противъ туберкулозата въ селата, е кръчмата. Докато съществува кръчмата въ селата, нищо не ще може да опази нашето селско население отъ гибелъ, отъ провала.

Нашето село трѣбва да се издига чрезъ здравия си трудъ чрезъ будния си общественъ и политически интересъ, ала трѣбва да се пази отъ мухъла, тлена и покварата на града.

* * *

Подпоритѣ на нашия животъ, лосветѣ на нашето здраве — **въздухътъ и слънцето**, казахме, щедро ни ги дари природата най-вече въ село. Ала ние не умѣемъ да ги използваме. Ние дори се боимъ отъ открития въздухъ и отъ слънцето.

Градимъ жилища и работилници и нарочно не откриваме широки и слънчеви прозорци — за да не прониква много въздухъ и свѣтлина въ тѣхъ.

Ние извратихме и чувствата си — обикнахме здрача, полумрака въ нашитѣ обиталища, обикнахме задимения, мухлясалъ и замърсенъ съ всевъзможни изпарения и воня въздухъ.

Обичаме да прекарваме празничното си и свободно време въ кръчмитѣ, въ кафенетата, да пушимъ, да задимяваме въздуха си, да намираме сгода и удоволствие въ мръсенъ въздухъ.

Надникнете и въ нашитѣ училища, посетете учебния часъ на което щете селско училище. И вие ще се увѣрите, че първата работа на училището е да затжни у децата усѣта за чистия въздухъ, да убие копнежа у тѣхъ за слънцето, за простора. И никому да не е чудно тогава, защо детето, следъ като свикне въ училището на мръсния въздухъ, намира приятенъ въздуха и на кръчмата, на кафенето, на канцеларията.

Де да бѣше иначе отглеждането на нашитѣ деца въ училището. Де — да отглеждахме преди всичко у тѣхъ чувството за чистъ въздухъ, за свѣтлина, за слънцето и за простора. Де — да ги свикнѣхме отъ малки да умѣятъ да нюхатъ здраво въздуха на всѣко жилище, на всѣко помѣщение и да се отвръщаватъ винаги отъ замърсения въздухъ, отъ здрача на жилището, отъ мухъла и мрака, дето и да ги срещнатъ . . .

И сега, когато поради нашето отбѣгване отъ чистия въздухъ и отъ слънцето, туберкулозата почва да ни души, да ни мори, да вилнѣе въ нашитѣ обиталища, когато природата най-сурово почва да ни наказва, за дето сме извърнали лице и сърдце отъ нея, — ние търсимъ болницитѣ, санаториитѣ, често за да изпитае най-сурово нашата безпомощность.